

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá z pohledu státovědného a ústavněprávně komparatistického významným ústavněprávním institutem sekulárního státu, který se v určitých specifických podobách nachází ve většině evropských ústavních systémů. Zaměření úvah na evropský prostor vedlo k tomu, že institut sekulárního státu je výhradně konstruován a posuzován v rámci struktury normativních náležitostí liberálně demokratického státu.

Cílem práce je odhalit vůdčí princip determinující obsah samotného pojmu sekulární stát a promyslet jeho aplikaci v širší, která obsáhne interakci mezi státem a náboženstvím v nejširším možném rozsahu. Výsledkem je státovědný „model klasického sekulárního státu“, který je užít jako nástroj pro hodnocení tematicky relevantních jevů na úrovni vybraných ústavních systémů.

První kapitola práce objevuje princip neutrality státu ve vztahu k náboženství jako esenciální obsahový princip státovědného pojmu sekulární stát. Aplikace tohoto principu na hluboce komplexní vztah státu a náboženství v reálném světě vede k teoretickému vymezení všech relevantních důsledků principu neutrality, které konstituují ve svém souhrnu normativní náležitosti tzv. klasického modelu sekulárního státu. Jejich modifikace zachovávající dominantní uplatnění principu neutrality vedou k analytickému rozlišení náboženské neutrality na tzv. silný, latentní a suportivní sekularismus, které se především liší způsobem interakce s náboženskou svobodou jako základním právem.

Druhá kapitola práce aplikuje státovědné závěry kapitoly první na vybrané ústavní systémy. Identifikuje a popisuje tematicky relevantní jevy na úrovni ústavních systémů a ty poměřuje ve vztahu k modelu sekulárního státu a tyto výsledky poměřuje i mezi jednotlivými ústavními systémy samotnými.